

Johdinauto

Matkustaminen Jaroslavl'n kaupunkiliikenteessä on helppoa. Maksutapoja on erilaisia sopien jokaisen kukkarolle. Yleisin on käteismaksu 12 RUB/ajokerta. Toiseksi yleisin on ladattava muovikortti, johon voi valita bussin- johdinauton ja raitiovaunun kaikki yhdessä tai jonkin erikseen. Lisävaihtoehtoja ovat matkaoikeus työpäivinä tai viikonloppuna. Koululaishinnat ja eläkeläistaksat ovat erikseen. Kulkuvälineissä on rahastaja joka kerää maksut ja käyttää muovikorttien lukulaitetta. On mahdotonta matkustaa jäniksenä ja rahastaja on kärppänä hakemassa lippurahoja. Käytän joukkoliikennevälineitä usein ja eritoten johdinautoa № 3. Matkani alut ja loput taivuttavat sen kyydissä, reitti kulkee asuntoni liki. Hiljakkoin tulin kotiinpäin, nousin johdinautoon keskustassa, tarkoituksena vaihtaa myöhemmin omalle linjalle.

Oli sunnuntai, matkustajia vain vähän. Minulla oli mukana vaatetavaraa sisältävä urheilukassi. Istahdin penkille maksaen 12 RUB. Rahastaja sanoi, rahaa puuttuvan. Mitä kummaa. Ajattelin laskeneeni rahat väärin ja kysyin, paljonko tarvitaan lisää? Rahastaja ilmoitti, 12 RUB. Olin hämilläni, juurihan annoin sen verran. Kassinne koko ylittää ilmaisen matkatavaran enimmäismitat, siitä peritään täysimaksu, sanoi rahastaja. Minä ilmoitin mittojen olevan just sen verran kuin sallitaan ehkä niiden allekin. Johan on markkinat! Kuinka juuri tässä johdinautossa on itäisen pallonpuoliskon virkaintoisin rahastaja, harmittelin mielessäni.

Istuin lähellä kuljettajan hyttiä. Rahastaja sanoi, että mennään yhdessä tuonne, hytin seinässä ovat ohjeet matkatavaroista ja niiden mitoista, voitte lukea ne. Niin menimme. Lukekaa siitä, kai te venäjää ymmärrätte, kysyi rahastaja. Toistakaa minulle lukemanne mitat ääneen. Luin kuuluvasti opastaulusta: 60*40*20 cm. Näettekös, kassinne ylittää nuo mitat, totesi rahastaja yks´ kantaan. Minä puolestani väitin mittojen olevan alle, vaadin mittaamaan kassin tässä, nyt, heti ja viimeistään ensi tilassa. En minä mitään tiedä, en kannan metrimittaa laukussani kiukutteli rahastaja, keikutellen niskojaan. Sellaistahan minä en odottanut. Siksi minä utelinkin metrimitan perään.

Minulla alkoi keittää. Rahastaja sanoi, koska riitelemme, mennään päätepusäkille ajojärjestelijän luokse, kassinne mitataan siellä. Ajojärjestelijällä ovat tarvittavat välineet. Sanoin etten aja sinne. Lisäsin vielä etten riitele, rahastaja tässä itse on hankalana. Ei auttanut, hän kävi päälle kuin kuudenkilon hauki. Näytti jo pakkoreissulta päätepusäkille. Se olisi tiennyt monikertaista maksatus-ta kassin kuljettamisesta. Sitä en halunnut. Enkä liioin poliisin puuttumista asiaan ja aivan takuulla olisin joutunut pulittamaan sakkokuittiin merkatut ruplat. Minut olisi kenties rullattu todistajien puuttuessa ns. laillisin keinoin. Varmana olisin joutunut tyhjentämään rahapussini sisällön tarkastel-tavaksi virkavallan edessä.

Muita matkustajia meidän sanailu alkoi jo huvittaa. Sitten välähti, se kyltti kuljettajan hytin seinässä! Sanoin rahastajalle, että tulkaa tänne, näytän pykälän tuosta taulusta. Ihmeellistä, rahastaja liikahti, hän vääntelehti teatraalisesti kuljettajan hytille. Asetuimme kasvokkain ja esitin kysymyksen, kai te venäjää osaatte lukea? Kuultuani myöntävän vastauksen, pyysin häntä lukemaan ääneen sen kohdan joissa matkustajaa velvoitetaan saapumaan ajojärjestelijän toimistolle. Sitä ei löytynyt. Saatuaani vastauksen, kysyin rahastajalta, kuinka onkaan kassien laita tässä johdinautossa? Ovatko nämä huomaavaiset ja kuuliaisiksi opetetut kassit itse tai niiden omistajat muistaneet maksaa matkatavaroidensa matkan? Matkustavatko kassit tässä johdinautossa kenties jäniksinä? Ovatko nuo kassit matkalla mitattavaksi päätepysäkillä? Onko sellainen normikäytäntö linjalla № 1?

Teiltä en ole kuullut mitään hyvää sanottavaa. Hävetkää mies, tuhahti työlääntynyt rahastaja. Hän keräsi jo lippurahoja vaunuun nousseilta. Palatessaan puhisi äänekkäästi kohdallani, kuinka ajattelemattomat ihmiset häiritsevät toisten työntekoa ja pilkkaavat linjalla työskentelevää rahastajaa. Jokin järjestys näilläkin asioilla pitäisi olla. Narina jatkui tauotta minun linjan vaihtoon saakka. Palveluista täytyy maksaa asetettu hinta. Olen valmis suorittamaan mukisematta vaaditun maksun, mielivallasta ja vedätyksestä en halua maksaa ruplaakaan.

Jukka Kim, Suomi-Venäjä-Seuran Porin osaston varapuheenjohtaja

